

Гео Милев

Август

Твоего леговище е зад спуснатите тъмнопурпурни завеси, о хубав звяр! о сочна, пълнозряла Дева! разнежила свещена голота под розовия полумрак на абажура в потните постелки на своята притома... В сърцето споменът сподавен за онази първа капка кръв, разтворена в предпролетния сняг...

Ти си една, под всички небеса – далеч от смъртните пустини на простора, спокойна пред ужаса на времената.

Ти си една, единствена и вечна: и твоето име е Мария.

Радвай се, пречиста Дево! – пред твоята притома пристъпва Ангелът на Духа, обкичен с белите лилии на благовестието. Той посади в сърцето ти небесното стъбло, из което ще разцъфне цветът на Всемирното Щастие.

Радвай се, пречиста Дево! – ти ще бъдеш майка на духовната свобода!

КРАЙ

Източник: Словото
Набиране: Калина Григорова

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/11354>]